

ninger, Anstalten kræver for Funktionærerne. Disse Reduktioner har man nu foretaget, og de ville nedbringe den beregnede Udgift med 55,896 Kr. og nogle Øre, og denne Reduktion er altsaa ikke ganske ubetydelig.

Jeg vil haabe, at Forslaget nu maa vinde Bifald. Det forholder sig nemlig saaledes, at adskillige Foranstaltninger, som burde foretages ved Anstalten paa Kristianshavn, hvis man skulde blive der, stadig ere udsatte, fordi man fandt det urimeligt at anvende betydelige Omkostninger, naar man dog skulde flytte. Men disse Foranstaltninger kunne ikke taale at udsættes ret længe, og dersom det altsaa ikke kan ventes, at Forslaget vil blive antaget, og den hele Flytning altsaa maa henskydes til en ganske usikker Fremtid, vil man blive nødt til at foretage flere ret bekostelige Foranstaltninger paa den gamle Anstalt, og dette har ogsaa fundet sit Udtryk deri, at der betingelsesvis er stillet Forslag om nogle herhen hørende Ting paa Finansloven. Jeg vil imidlertid ønske, da det i og for sig ikke er heldigt at blive ved denne gamle Anstalt, og da den heller aldrig ved nogen som helst Foranstaltning eller Udgift kan bringes til Fuldkommenhed — det er langt fra —, at Forslaget maa kunne vinde Anklang, saa at man ikke behøvede at gribe til disse Foranstaltninger for at indrette sig saa godt som muligt ved den gamle Anstalt. Jeg skal derfor varmt anbefale, at Forslaget fremmes.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Forslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2209 ff.)

A. Nielsen: Det foreliggende Lovforslag, saavel som det næstfølgende paa Dagsordenen, har jo tidligere været til Behandling. Angaaende det foreliggende Lovforslag naaede det derom nedsatte Udvalg i sidste Samling at afgive en foreløbig Betænkning. Indholdet af denne foreløbige Betænkning vil antagelig være Tingets Medlemmer bekendt, og de have derfor saa vidt Udtrykket for Udvalgets Opfattelse

af denne Sag. Jeg finder derfor kun Anledning til at sige, at det er mit Haab, at samtlige Forhold ved fortsat Overvejelse ville stille sig saaledes, at det maa lykkes at gennemføre denne Sag. — Jeg finder kun Anledning til at nævne et enkelt Forhold i Anledning af, at man fra Udvalgets Side har foreslaaet Kvartergodtgørelsen for de københavnske Underofficerer forhøjet. Dette giver mig Anledning til at fremdrage et Forhold, som er Overvejelse værd, og som jeg haaber, det eventuelle Udvalg vil tage op, nemlig Spørgsmaalet om Københavns Bys Stilling med Hensyn til Indkvartering. Det er jo saaledes ude i Provinsernes Garnisonsbyer, at der bærer Byen sine Ofre med Hensyn til Indkvartering. København har ogsaa gjort det tidligere, men det er mig ikke klart, at den gør det i dette Øjeblik. Det er dette Forhold, jeg finder, at Udvalget bør undersøge noget nærmere. Vi se i et Reskript af 30te November 1764 følgende: „at General Krigs-Directorium skal paatage sig Casernes Opbyggelse imod, at Staden: 1) Med Militair-Etaten liquiderer Qvarteerpengene indtil 1ste Jan. 1765. 2) Derefter i 10 Aar aarlig betaler 45,000 Rdlr. 3) Men fra 1775 Aars Begyndelse og siden stedse ikkun 35,000 Rdlr. aarlig i 2 Terminer, nemlig til hver Jun. og Dec. Udgang“. Det er mig ikke klart, at der nu for Tiden svares et saadant Beløb fra Københavns Side til Bekostning af Indkvartering. Det Forhold bør dog klares. Jeg haaber, at det Udvalg, der bliver nedsat, vil tage sig af det. For Garnisonsbyernes Vedkommende er Forholdet jo saaledes, som det vil ses af Anmærkningerne til § 19, Konto IV. B., Finansloven for 1900—1901, der omhandler Godtgørelsesspørgsmaalet. Der er opført forskellige Beløb, blandt andet to, som jeg skal nævne; det hedder: „Halvdelen af det Beløb, hvormed den virkelige Udgift til fornævnte Kvarterer overstiger den normerede Godtgørelse beregnet til . . .“ og saa kommer Beløbet ca. 59,000 Kr. Altsaa Byerne bære et tilsvarende Beløb, nemlig Halvdelen af det, der gaar over det i sin Tid, nemlig i Henhold til Forordningen af 15de November 1816, normerede Indkvarteringsgebyr eller Udgift ved Indkvartering. Af det, som Indkvarteringen nu faktisk koster der ud over, betaler Staten Halvdelen, medens Byerne bære den anden Halvdel. Og paa en anden Post hedder det: „To Trediedele af det Beløb, hvormed den virkelige Udgift til disse Kvarterer“ — de nævnes umiddelbart foran — „overstiger den normerede Godtgørelse,